

Őrizkedjete a hamis prófétáktól...

Lectio: ApCsel 20,28-32

Textus: Mt 7,15-23

Énekek: 160, 302, 354, 460, 346

Kedves Testvéreim! A mai napi Igében Jézus Krisztus arra szólít fel bennünket, hogy őrizkedjünk a hamis prófétáktól. De milyen az igazi próféta?

A próféta Isten választott embere, aki Isten kijelentését hirdeti. Nem tesz mást, mint Isten akaratát továbbítja, adja tudtul a népnek. Az igazi próféta olyan tanítást ad, ami a nép épülésére való.

Jel 1,1- ben ezt olvassuk: **„Jézus Krisztus kijelentése, amelyet adott neki az Isten, hogy megmutassa az ő szolgálóinak, amiknek meg kell lenniük hamar: Ő pedig elküldvén azt az Ő angyala által, megjelenté az Ő szolgálójának, Jánosnak.”** Itt arról van szó, hogy Jézus Krisztus a kijelentést az Ő szolgálójára bízta, hogy hűségesen adja tovább. János tehát nem tehet mást, mint hogy Isten Igéjét hirdeti és Jézus Krisztusról tesz bizonyosságot. Pál apostol is Jézusról prédikált, a megfeszített Úr Jézus Krisztusról. Az igazi próféta sem tehet mást, mint hogy erről a megfeszített, de feltámadott, örökké élő Úr Jézus Krisztusról tesz bizonyosságot. Már Keresztelő János is Reá mutatott, amikor a pusztában a megtérésre hívta fel az embereket.

És most nézzük meg a hamis prófétákat. Ezek a hamis próféták nem a világban vannak, hanem az egyházban. Kétségtelen, hogy mindenütt megjelennek, de itt most Jézus azokról a hamis prófétákról beszél, akik az egyházban fejtik ki tevékenységüket. Akik a templomba járnak, akik imádkoznak, még Bibliát is olvasnak, tehát kegyes emberek, de nem Isten Igéje szerint élnek, hanem hamis dolgokat hirdetnek és hamis dolgokat tesznek. Jézus azt mondja róluk, hogy őrizkedjünk tőlük. Miért? Azért, mert **„juhoknak ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok.” (Mt 7,15).**

A bibliaolvasás során is erről hallottunk. Pál apostol arra hívja fel a gyülekezet vezetőit, hogy viseljének gondot magukról és az egész nyájáról, amelyben a Szent Lélek vigyázóvá tette őket. És azután ezt mondja: **„Mert én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jönnek ti közétek ragadozó farkasok, kik nem kedveznek a nyájnak. Sőt ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat magok után vonják.” (ApCsel 20,29-30).** A hamis próféták tehát hazug és álnok emberek, akik nem a nyáj táplálásával, védelmével törődnek, nem Jézus Krisztushoz vonják az

embereket, hanem elámítják őket, kedvesen, tetszetős dolgokat mondanak nekik, hogy magukhoz vonják őket. Így nem Jézus Krisztus fontos számukra, nem az Isten akarata, hanem a maguk akaratát, véleményét erőszakolják rá egy közösségre. Így a békétlenséget munkálják, mert a kegyes, Igére figyelő emberek nem így akarnak élni. A hamis próféták erősen hangoztatják, hogy ők az egyház érdekében szólnak, vagy cselekszenek, de ha valaki szóvá teszi, hogy Isten az Ő Igéjében mást mond, rögtön dühös farkasokká válnak, kimutatják a foguk fehérjét és vicsorítva, dühösen ordibálnak és ott ártnak, ahol csak tudnak. Ők azok a hamis próféták, akik Titus 1,10 szerint **engedetlenek, fecsegők és ámitók**. 2 Pét 2,2-ben pedig azt olvassuk, hogy **sokan követik kicsapongásaikat**. János apostol pedig az első levelében a 4. részben arról ír, hogy a hamis próféták **a világból valók és a világ szerint**, vagyis a világnak tetsző életet élnek. A Jel 2,20 pedig arról a hamis prófétáról számol be, akit **Jezabelnek** hívnak és **tanításával elhitei az Úr szolgáit, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek**.

Íme, milyen veszélyes a hamis próféták ténykedése. Hiszen ők nem az Isten Igéjének engedelmeskednek, minden-féle Igével ellenkező dolgokat fecsegnek és elámítják az embereket. Csak néhány példát sorolok a mai hamis próféták vélekedéséből:

- Együnk, igyunk, úgyis meghalunk. Léha életre buzdítják az embereket. Arra serkentik a hiszékenyeket, hogy a testi örömöknek éljenek és ne törődjenek a holnappal.
- Majd meglátjuk. Vélik sokan. Vagyis nem veszik komolyan az ítéletet. Nem veszik komolyan a törvényeket, Isten Igéjét. Csak úgy beleélnék a világba, minden felelősség nélkül. S így nem veszik komolyan a megtérést sem s eltékozzolják életüket. A kárhozatba rohannak.
- Nem olyan nagy bűn az! – mondják sokan. Mi nem nagy bűn? A lopás, a hazugság, a káromkodás, az iszákosság, a paráználkodás.(?)

Még emlékszünk, hogy miképpen vélekedtek az emberek a kommunizmusban. Nem bűn ha meglopjuk a TSz-t, mert a közösből elvenni nem lopás.(?) S mennyi hazugsággal tömték meg az emberek fejét az iskolában, a pártgyűléseken és mindenhol. De manapság is dívik a lopás. Elszántják a szomszéd földjét, ellopják a termést és még sok mindent, mert úgy gondolják, hogy nekik szabad mindent, hiszen gazdagok és mindent elrendeznek a pénzzel.

S hazudik az ember „reggel, délben, este” nem csak a politikában, hanem az egyházban is. Sok embernek maga az élete hazugság. Templomba jár, imádkozik, Igét olvas, de semmi nem látszik meg az életén.

S milyen sokan káromolják Isten szent nevét – szóval és tettel egyaránt.

Az ital rabjai fennen hangoztatják, hogy ők nem alkoholisták, csak egy kicsit isznak. Az nem vétek. És nem tudnak megállni és gyötrelmessé teszik úgy a maguk, mint szeretteik életét.

S ehhez párosul még a paráznaság is. Mint ahogy Jezabel mondotta. Hát csak kell egy kicsit szórakozni! Most fiatal a leányom, a fiam. Ó, ha tudnák a szülők, hogy a discobeli szórakozások az italozások révén milyen paráználkodással végződnek!...Ha látnák a szülők drága kis csemetéiket és leányaikat az árok partján részegen!... Vagy ők is így élnek?...

Házasság előtt együtt él, és nemi életet él sok fiatal. A szülők láttára és beleegyezésével. Ki kell próbálni. Illünk-e egymáshoz? – mondják. Mit kell kipróbálni?! Mit gondolnak, hogy Isten úgy teremtette meg az embert, hogy ne legyen illő egyik a másikhoz?! Hát nem azt mondta az embernek:: Szerzek neki segítő társat, **hozzá illőt**...Minden féle tekintetben hozzá illőt! Akkor mit kell hát kipróbálni?!

Van olyan is, hogy polgárilag megesküsznek, de a templomi esküvő már nem kell. Nem kell Isten áldása! S nem valaki lecsúszotról van szó, hanem vezető beosztású egyházi emberek csemetéiről.

- S jön egy újabb hamis próféta, s kérdi: Minek foglalkozzál vele? Hát nem őrizői vagyunk-e egymásnak? Neked mindegy, hogy dalolva menetel gyülekezeted a kárhozatba. Egyébként számon fogja kérni az Isten az utolsó ítéletkor: miért nem intetted? Miért nem vezetted jó útra? Vérüket rajtad fogják számon kérni!
- Vannak hamis próféták, kik azt hirdetik: Csak ne most! Később is lesz majd idő! Én pedig azt mondom: Nem biztos! Hiszen egy balesetben fiatalon is meg lehet halni, vagy valamilyen más betegségben s akkor már nem lesz idő! A megtérésre!
- Ismét mások a pénzt istenítik. A Mammont imádják. S maguk után vonják a többieket is. S még vasárnap is dolgoznak, mert azt hiszik és hirdetik, hogy ez által még több pénzük lesz, hogy gazdagabbak lesznek... Nem így van, mert Isten nem áldja meg őket!

Egyébként nagyon könnyű megismerni a hamis prófétákat. Jézus azt mondja: Gyümölcsöikről. Mert a jó fa jó gyümölcsöt terem, a rosszfa pedig rossz gyümölcsöt. A rossz fa gyümölcse, a **test cselekedetei: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések, irigységes, gyilkosságok, részegségek, tobzódások**

és ezekhez hasonlók...(Gal 5,21) Hű, ezt elég volt egy levegővétellel elmondani! Létezik? Ennyire bűnös lenne az ember?! Ilyen sokféleképpen fejti ki hamisságát?! Igen! Ez az ember! Ennyire hamis Isten előtt!

S a Lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.(Gal 5,22).

Te, Testvérem, milyen gyümölcsöt teremsz? Életed fáján a lélek gyümölcsei vannak-e, vagy a testnek a gyümölcsei? Vizsgáld meg életedet és ha úgy látod, hogy még testi ember vagy csupán, imádkozz, hogy Isten Szent Lelke adjon neked igazi lelki gyümölcsöket életed fájára. Különben kárhozat lesz belőle!

Az Ige folytatása is erről beszél, az ítéletről, mégpedig az utolsó ítéletről: **„Nem minden, aki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-é, és nem a te nevedben úztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk-é sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem ti gonosztevők.” (Mt 7,21-23).** A gonosztevők itt azokat az embereket jelenti, akik nem Isten törvénye szerint, nem az Ige szerint élnek.

Jézusnak ezt a vélekedését jobban megértjük, ha elolvassuk Mt 25,34-46 – ot. Itt is az utolsó ítéletről van szó. Jézus elé gyűjtetnek mind a népek az ítéletre és az Úr Jézus kettéválasztja az embereket, mint ahogy a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. A jobb keze valókhöz így szól: **„Jertek én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, amely számotokra készítettett a világ megalapítása óta. Mert éheztem és ennem adtatok, szomjúhoztam és innom adtatok, jövevény voltam és befogadtatok, mezítelen voltam és felruháztatok, beteg voltam és meglátogattatok, fogoly voltam és eljöttetek hozzám.” (Mt 25,34-36).** Az Úr Jézus jobb keze felőliek nem értik, hogyan történt ez meg. De Jézus megmagyarázza nekik: **„Amennyiben megcselekedtétek eggyel ez én legkisebb atyámfiái közül, én velem cselekedtétek meg.” (Mt 25,40).**

Akik pedig gonosztevő módon, hamisan élnek és hamis életre csábítják a többieket, azoknak szól Jézus ítélete: **„Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők.” (Mt 7,23).**

Vigyázzunk hát, Testvéreim! Őrizkedjünk a hamis prófétáktól! És őrizkedjünk attól, hogy mi nehamis próféták legyünk!

Hogyan lehetséges ez? Pál apostol azt mondja Róm 2,13-ban: **Nem azok igazak Isten előtt, akik a törvényt hallgatják, hanem akik a törvényt betartják.** No, de ezt ki teheti?! Be lehet-e tartani a törvényt? Lehet-e Ige szerint élni? Emberileg lehetetlen. De ami lehetetlen az embernek, nem lehetetlen az Istennek. Imádkozni kell Szent Lélek Istenünk erejéért, hogy Ő segítsen. Imádkoznunk kell Szent Lélek Istenünk erejéért, hogy segítsen nekünk Jézus Krisztusban lennünk és maradnunk. Úgy, ahogy a János evangéliumában olvassuk: **„Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szoltam néktek. Maradjatok én bennem és én is ti bennetek...Aki én bennem marad, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. Ha valaki nem marad én bennem, kivettetik, mint a szőlővessző és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek. Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz néktek. Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjétek; legyetek nékem tanítványaim. (Jn 15,1-8).**

Ahogy a szőlőtőke táplálja a venyigéket és ezáltal jó gyümölcsöket terem, úgy az ember is, ha Jézus Krisztusban marad, jó gyümölcsöket terem. És nem a maga dicsőségére, hanem az Isten dicsőségére. Ilyen egyszerű ez! De mégis sokat kell imádkozni és egy egész életen át harcolni Szent Lélek Istenünk erejével Jézus Krisztust követve és akkor **ismerni** fog bennünket Jézusunk és bevisz a mennyországba. Isten ebben segítsen bennünket!

Ámen.

Biharszentjános, 2012.01.22.

Csomay Árpád.